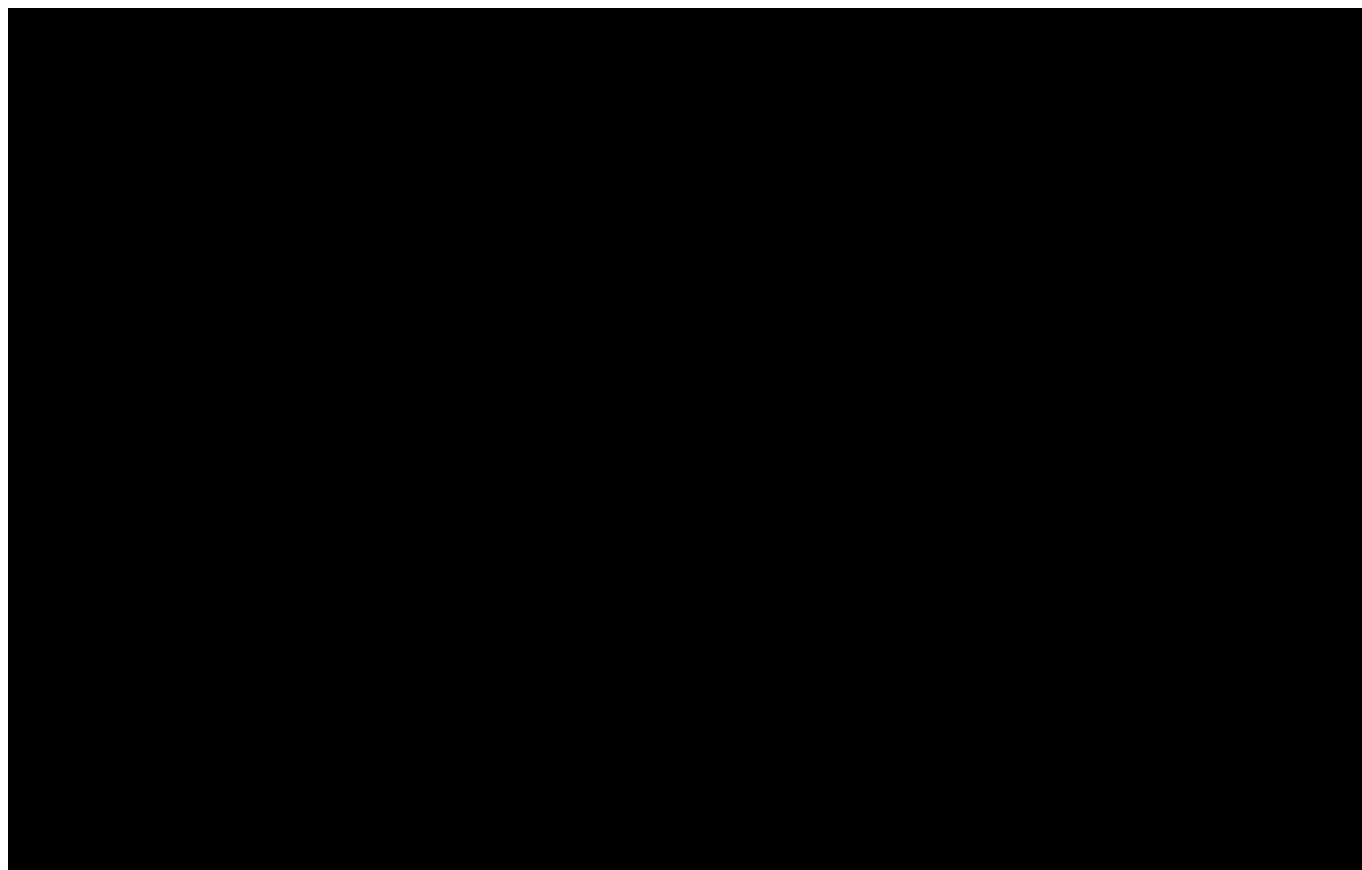

Miriam Feu: «Recuperem la mirada que té Jesús i aprenem a veure la realitat social que existeix i que no veiem»

Miriam Feu: «Recuperem la mirada que té Jesús i aprenem a veure la realitat social que existeix i que no veiem»

La coordinadora del departament d'anàlisi social de Càritas Barcelona mostra set imatges per reflexionar sobre l'exclusió social

25 març, 2021 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Enguany, el [Pla Pastoral Diocesà de l'Església de Barcelona](#) convida a viure l'eix de la pobresa. Per això presentem un seguit de testimonis que lluiten contra la pobresa a l'arxidiòcesi de Barcelona i també de reflexions més meditades sobre les causes i conseqüències d'aquesta. Aquesta setmana la coordinadora del departament d'anàlisi social i incidència de Càritas Diocesana de Barcelona, Miriam Feu, ha reflexionat sobre l'exclusió social basant-se en el darrer informe FOESSA: «Estem en temps de Quaresma, temps de

Miriam Feu: «Recuperem la mirada que té Jesús i aprenem a veure la realitat social que existeix i que no veiem»

re exió, temps d acostar-nos a Déu, apropar-nos a ell i aprendre a estimar com ell estima».

Treure ns les ulleres per veure la realitat

L informe FOESSA fa dues crides a la societat. «La primera crida és a treure ns les ulleres que a vegades no ens deixen percebre ni veure la realitat tal com és. És una crida individual, com a persones però també com a societat. La segona crida ens diu que un cop hem vist i conegut aquesta realitat ens hem de fer responsables». Per entendre aquesta realitat tant Càritas com FOESSA, ens parlen de l exclusió social que «comprèn una mirada més àmplia, va més enllà de la pobresa econòmica». Miriam Feu ha a rmat que hem de recuperar «la mirada que té Jesús, que veu on els altres no hi veuen. Hem d aprendre a veure aquesta realitat que hi és, però que no sempre veiem», per concretar-ho ha parlat de l exclusió social a través de set imatges.

Primerament, Feu assegura que plou sobre mullat. «La crisi de la Covid-19 ha vingut per eixamplar la desigualtat, ha irromput quan no ens havíem recuperat de l anterior crisi, ni econòmica ni socialment. Ha arribat amb un context on 1,5 milions de persones vivien en exclusió social a Catalunya». En segon lloc, ha parlat del ventilador de l ocupació que Feu assegura que genera «precarietat laboral, com és la temporalitat on 1 de cada 3 contractes signats a Espanya té una durada de set dies o menys; la parcialitat involuntària sense opcions de contractes a jornada completa. També d una taxa d atur molt elevada o de treballadors molt precaris. Aquest ventilador de l ocupació expulsa a les persones del mercat laboral i les fa entrar contínuament en el cicle d estar a l atur i tornar a treballar».

La crisi de l habitatge

La tercera imatge és el caliu de la llar. Miriam Feu parla de la greu crisi de l habitatge. «Un 36% de les persones de la diòcesi de Barcelona tenen algun problema relacionat amb l exclusió residencial, que no disposen d una llar digna a la qual retornar i sentir-se protegits. Hi ha 179.000 persones que viuen en un habitatge insegur. També tenim 664.000 persones vivint en habitatges inadequats». A més, la situació de pandèmia, lligada a la greu crisi social, ha fet augmentar l ansietat i l estrès de moltes persones, tal com es mostra en la quarta imatge.

Miriam Feu: «Recuperem la mirada que té Jesús i aprenem a veure la realitat social que existeix i que no veiem»

La bretxa digital

La cinquena imatge mostra la dificultat que ha suposat aquesta pandèmia amb la conciliació i la cura de les persones més vulnerables. «La crisi de la Covid-19 ha posat les cures en el centre, ha posat de manifest aquesta importància que té sentir-nos estimats i cuidats els uns als altres. Malgrat això, aquesta crisi ha fet que les xarxes de suport relacional s'hagin debilitat i ens hem trobat més situacions d'aïllament i de soledat no volguda» ha assegurat Feu.

En sisè lloc s'ha posat en valor allò que marca la diferència. «Durant la crisi de la Covid-19 s'ha posat en evidència la necessitat de tenir dispositius i habilitats per connectar-nos a internet per treballar, formar-nos, mantenir el ritme escolar o relacionar-nos amb els nostres amics i familiars. Avui en dia la connexió a internet s'ha convertit en un subministrament bàsic per a totes les famílies. Aquesta digitalització ha augmentat la desigualtat constituint així l'anomenada bretxa digital. Això ha provocat que moltes persones es quedin enrere, que perdin oportunitats en el mercat laboral, formatiu o ens i tot que es quedin més aïllades». El 43% de les llars ateses per Càritas estan en apagada tecnològica i això suposa que la bretxa tecnològica s'ha convertit en un nou factor d'exclusió.

La setena imatge s'anomena les grans perdedores. Comparant Catalunya i Espanya amb la resta de països europeus sempre estan al capdamunt quan es tracta de pobresa de les llars amb menors. «A les famílies es transmeten les condicions de vida, els assoliments educatius i els assoliments professionals de pares a fills. Es calcula que en les famílies en les quals hi ha hagut menors que hagin viscut privacions materials severes durant la infància, tenen el doble

Miriam Feu: «Recuperem la mirada que té Jesús i aprenem a veure la realitat social que existeix i que no veiem»

pobresa severa a Catalunya». Miriam Feu analitza explicant que aquestes set imatges «ens donen unes pinzellades d'aquesta realitat que és i no sempre acabem de veure. La crisi de la Covid-19 ens fa reflexionar i ens posa sobre la taula la importància de recuperar el sentiment de comunitat, de relació i de trobada. Ens cal tenir empatia, compassió i recuperar l'escalfor. Tot això ho hem de fer amb una indignació que sigui atenta, que no deixem passar les injustícies, però amb una esperança compromesa, una esperança activa que ens faci actuar».

Com diu el papa Francesc, «aquest és el moment per somiar en gran, per repensar les nostres prioritats, allò que valorem, allò que estimem, allò que volem; i per comprometre'ns en allò petit i actuar en funció d'allò que hem somiat. Atrevim-nos a somiar».